

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Riimbreve og poetiske Epistler. 1. Samling, 1784-1808. - 1890

Citation: Baggesen, Jens: "Riimbreve og poetiske Epistler. 1. Samling, 1784-1808. - 1890", i Baggesen, Jens: *Riimbreve og poetiske Epistler. 1. Samling, 1784-1808. - 1890*, 1889-1903, s. 342. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen02val-shoot-idm140651418270080/facsimile.pdf> (tilgået 16. maj 2024)

Anvendt udgave: Riimbreve og poetiske Epistler. 1. Samling, 1784-1808. - 1890

I-VIII, 1870-78. Fra de to Digteres gjensidige Forhold indtil Fremkomsten af denne Epistel skal her kun bringes i Erindring, hvorledes der ved Siden af de alt dengang foreliggende Pæta — Døhlensklægers Festsang til Baggesen i Anledning af dennes Afreise til Paris i Efteraaret 1800, hans Overtagelse af Tilskuet med Trykningen af 1ste Bd. af Bagg.s „Samtlige Værker“ 1801, Udvekslingen af særdeles venstabelige Breve mellem dem i de første Maanedes af 1801, men ogsaa tillige Døhl.s drøie allegoriske Charakteristik af Bagg. i Digter „Corfær“ (Juli 1805) — gif en Understrøm af utrykte, deels mundtlige, deels skrevne Udtalelser til Tredeemand, hvilkte noksom tydede paa en tilstedeværende Disjonans imellem dem, og som let ved Indiskretion og paa anden Maade kunne være komne de Paagjældende for Øre og da naturligvis hderligere maae have forbittet Sindene. I denne Forbindelse kan her henvises til Bagg.s Ytringer om Døhl. i Riimbrevet „Romering“ fra 1804 (nærv. Bd. S. 114 ff.).

Naar Bagg. i nærværende Riimbrev — med Hentydning til Døhl.s „Maddin“, der i Juli Maaned 1805 var udkommet sammen med „Daulunders Saga“ som 2den Deel af hans „Poetiske Skrifter“ — tillægger sig selv Navnet Roureddin, hvorefter maa sammenholdes Ytringen i Brevets Slutning om „Daulunders Steen“, saa vil han dermed gifte tilkjende, hvorledes han, den spekulativt anlagte og jevnlig med filosofiske Studier og Granskninger spjælsatte Digter, i Modsetning til Maddin=Døhl., hvem det umiddelbare poetiske Instinkt havde givet den vidunderlige Lampe ihænde, gjør sig Haab om ved fortjat Kamp og Stræben at naae „til Digterheldets Top“ („Giangangeren“ 1807, S. 149; 2 DB. VII, 83) ad sin egen Vej, ved en Birkeliggjævelse af sin omtrent samtidig, deels i „Giangangeren“, deels i Forerindringen til den nye Udgave af „Labyrinth“ („Digtervandringen“) proklamerede Theori om Mythologiens og Romantikens Fortrængelse fra den høiere Poesi og Naturfilosofiens Indsættelse i deres Sted. Under 25 Aug. 1810 skriver han fra Paris til Grev Ernst Schimmelmann bl. A. følgende: „Den leichtsinnigen, schwärmerischen, unzuverlässigen Dichter in mir habe ich getödtet, und durch anhaltende ernste Studien habe ich meinem Geiste eine ganz andere Wendung gegeben. Der Dichter Baggesen, dem der Mensch so viele Jahre lang schrecklich geopfert wurde, wird schwermüthig mehr anders als in den schon fertigen U-

seiten zum Vorschein kommen — Dänemark hat ohnehin jetzt einen weit besseren, dessen göttlichen Genius ich von ganzer Seele bewundere. Aber der Denker Baggesen (wenn die größten Denker unsrer Zeit ihm nicht zu sehr gleichmüthig haben) hofft noch sich ein Denkmal zu setzen, als Resultat seiner Studien, seiner Welt-erfahrung und seiner Menschenkenntniße, das einst die Nachwelt überzeugen wird, der gnädigste König und der großmüthige Minister haben ihn nicht umsonst geliebt und gerettet.“

Riimbrevet blev af Forf. tilsendt Døhl. i Paris, i et Separatafskrift, med nogle tilføiede venstabelige Rivier i Prosa; det gav Anledning til Døhl.s særskilt udførte „Svar til Baggesen paa hans Brev Roureddin til Maddin“, Kbhvn. (Jan.) 1807*, som atter fremkomte den i nærv. Bd. S. 167 ff. optagne Bagg.senske Epistel.

S. 151, A. 3. d 14de Nov. 1806] Døhlensklæ. 27aarige Fødselsdag.

— — — 15. vor Nordpols bestandig uroffede Stjerne] See S. 287, Anm. til S. 38 L. 24-26.

— 152, — 15. Skimmer] d. e. Glæds; en oftere hos Bagg. forekomende Germanisme.

— — — 22. Skøndt du er end det Brogede for huld] Denne Anke over Døhlensklægers Fortjærlighed for det „Brogede“ gjentager Bagg. oftere, deels med det samme Ord, deels med Omfrynninger, navnlig i sine Recensioner af de Døhl.ske Stuepil (1814). Hvad han mener med dette Udtryk, har han vistnok skarpest præciseret sig selv i Kritiken over „Ugel og Balsborg“ (3. Nr. Høst's Ugeblad „Den nordiske Tilskuer“ 31 Decbr. 1814; 2 DB. XI, 290), hvor han vil foreholde Døhl. „hans svageste Side og den meest herskende Feil i hans Værker“, og hvor det hedder: „Indblanding af det Ubedkommende, det fremmede, det heterogene er, hvad der fornemmelig fordærver hans Diction saavel som hans Komposition; for i det Lille som i det Store at frembringe affækkende Effekter forsammer han aldeles Harmonien.“

— — — 25. propper] I Døhl.s „Erindringer“, hvor nogle Brudstykker af dette Riimbrev findes aftrykte, citeres her: proppet.

— — — 28. firkantes af et Calderonsk Theater] Hentydning til det almindelige Metrum i den berømte spanske

* Optrykt i Liebenbergs „Bidrag til den døhlensklægerske Litteraturs Historie“, 1868, II, S. 10-20.